

DEN BLBEC

Neděle, 07. července 2024

Je normální, že s tím, jak stárneme, přestáváme rozumět okolnímu světu.

Technologie kvádrů rychlosti světla. Jazyk našim mládeži przná novotvory a

anglicismy tak, že lidem pod dvacet prostě nerozumí. Mají to tak všechny stárnoucí generace? Měli to ti přede mnou?

Jestli ano,

je tady problém, že se svět neustále dohání, jen my jsme prostě bláznivě k hláskám, ne k novému iPhoneu.

Dneska jsem si na to vzpomněla u pokladny v Albertu.

U takovéto autoerotické pokladny, jak si tam všechno uděláš sama, ostatně stejně jako doma, že jo.

V jedné ruce jsem měla zahajovací pondělní kafe na pracovního dne, v druhé sendvič s plněným salámem a rozhodla jsem se, že si do práce půjdu koupit zmrzlinu a lesních bobulí, abych tam nepořídila hladu, bo na obědy jsem přestala chodit od té doby, co jsem zrušila stravenky a zdražili obědy.

Je nutné, že pracuji na Praze 1 a vydávám asi jako pomocná dělnice ve výrobě.

Ve výrobě v Bruntěle.

Ve výrobě v Bruntěle za První republiky.

Tak si to všechno naberu, bez kávy ku pochopitelně, protože co s kávou, když jdu pro dvě věci a jinou si to s tím nezavázaným kafem, vzhledem k tomu, že balení tvarohu a velkou krabici borůvek k samooslužení pokladny, bo na kávu kyselý ksichty prodávák se má už.

A teď ty pokladny mají po každé straně odklápěcí plochu a na jedné je namalovaná káva a na druhé nic. Kávě k nemám, tak to odloženě na tu druhou plochu a začne to blikat a pípá.

Přijde paní a říká, "tam to nemůžete dělat. To musíte dělat na druhou stranu."

Nač tam půjdu a jde pryč.

Děm to teda na druhou stranu, namarkuju to a abych mohla z kabely vyhrabat kartu, tak si tam taky odloženě to kafe a začne to zas blikat a pípá.

Přijde paní, už trochu nasraná, ale já už všem, neměla jsem tam přece pokladnu to kafe!!!

Aby viděla, že všem, rychle chci to kafe dělat pryč a tak do něj drcnu a vono se vyleje.. všude.

I na ten nákup a pokladnu a taky na podlahu.

Pani kávi a kávě... "to kafe jste tam neměla dělat, a teď se všem to

eĀ;tĀ vylilo...hm" .. nĀco poĀiteluje a jde pryĀ.

Ano.. tak tedy utĀ-rĀim kafe papĀ-rovajma kapesnĀ-Ākama a zbytek si odloĀĀ-m k nĀjkupu a zaĀne to kua zas blikat a pĀ-pat a jĀi chci utĀĀct.

Tak to chci vĀjechno narvat do taĀjky a vezmu to velkĀĀ balenĀ- tĀch borĀvek a

..

"NemĀim tady s vĀjma radĀji zĀstat?" zeptĀ se panĀ-, kdyĀĀ vidĀ- co se jim na podlaze urodilo borĀvek a dĀ-vĀi se na mĀ takovĀĀm tĀ-m pohledem, jako unavenĀi panĀ- uĀitelka ve Ākolce, kdyĀĀ zjistĀ-, Āe seĀi na prochĀizce v baĀkĀrkĀich.

MĀim strach, Āe samoobsluĀnejma pokladnama ten pokrok nekonĀĀ-.

Kdo vĀ-, co nĀis jeĀitĀ ĀekĀj. Naopak u nĀkterĀĀch sluĀeb by ale samoobsluha mohla vyĀeĀit mnoho problĀmĀ a vrĀtit lidem Āadu hodin ztracenĀho Āivota.

NapĀĀklad ĀEeskĀi poĀita.

Popojedem.

AĀ si nebudete u samoobsluĀnĀ pokladny jistĀ-, vzpomeĀte si na mĀ a na jednoduchĀ pravidlo, kterĀĀ mĀ dnes panĀ- uĀi.. prodavaĀka nauĀila.

Dycky s tĀ-m nĀjkupem manipulujte ve smĀru z obchodu VEN. Nikdy naopak.

A koĀĀ-ky si berte. HlavnĀ na borĀvky.

NEOHROĀĀENĀ ĀĀENA